

Dosarul nr. 2ra-677/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Telenești (jud. G. Popa)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolii Jurcov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolii Jurcov împotriva Administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la repararea prejudiciului moral pentru deținerea în condiții inumane

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Anatolii Jurcov, casată hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Telenești și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care a fost încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată a lui Anatolii Jurcov

constată:

La 4 iulie 2019, Anatolii Jurcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la repararea prejudiciului moral pentru deținerea în condiții inumane.

În motivarea acțiunii a invocat că Administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina, în calitate de reprezentant al puterii de stat, în condiții discriminante încalcă drepturile fundamentale ale condamnaților, astfel, lezându-i drepturile lui prevăzute de art. 2, 4 lit. a), d), e), f), g) din Legea privind asigurarea egalității, art. 18 alin. (1) lit. a), b), c) și d), drepturile prevăzute în art. 1, 3, 16, 24 și 53 din Constituția RM, art. 167 alin. (2) Cod civil, art. 13, 14 și 17 din CEDO.

A menționat că, de multe ori, pe parcursul a 4 ani, se adresează în fiecare an către Administrația Penitenciarului nr. 17, referitor la necesitatea de a efectua condiții ce țin de menținerea condamnaților și excluderea inegalităților, discriminării în menținere.

Acțiunile de discriminare ale lui constau în aceia că în camerele nr. 49, 50, 27, 22, 19, 13 și 17, sunt instalate geamuri din termopan, vasele de toaletă, boilere,

dulapuri, a fost efectuată reparație euro, iar în mai mult de 80 de camere nu sunt oferite asemenea condiții.

A evidențiat că în conformitate cu recomandările Comitetului pentru excluderea torturii și înjosirea demnității umane, autoritățile penitenciare urmează în primul rând să efectueze condiții mai bune unor grupuri sociale de condamnați și anume cu vârstă înaintată, invalizilor, minorilor și femeilor.

A relatat că la adresarea sa către Administrația Penitenciarului nr. 17 pentru efectuarea reparației și a schimba toate atributele sanitare, dânsul a fost informat că urmează să achite câte 500 de euro, deși are vârsta de peste 66 ani și are probleme serioase cu sănătatea, astfel îi provoacă diferite forme de discriminare după vârstă, maladii, starea socială, convingeri.

A solicitat admiterea acțiunii, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 de euro.

Prin hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Telenești, a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că la caz lipsește temeiul legal de reparare echitabilă de către Instituția Penitenciară nr. 17 Rezina prin compensație morală a sumei de 30 000 de euro pentru fapte discriminatorii și pentru deținerea în condiții inumane, motiv din care acțiunea civilă a reclamantului urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Anatolii Jurcov, casată hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Telenești și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care a fost încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată a lui Anatolii Jurcov.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că pretențiile înaintate de reclamant nu constituie obiectul unui litigiu civil și, respectiv, nu urmează a fi examinate în procedură civilă.

Instanța de apel a conchis că acțiunile organului care este responsabil de punerea în executare a hotărârii judecătorești de condamnare privativă de libertate nu constituie obiectul unor litigii civile de drept comun sau de altă natură și nu pot fi contestate în instanța de judecată prin intentarea acțiunii în procedură civilă.

În așa circumstanțe, instanța de apel a considerat că procesul urmează a fi încetat în temeiul art. 265 lit. a) CPC.

La 9 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Anatolii Jurcov a declarat recurs împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel a încălcat și aplicat eronat prevederile Legii nr. 163 din 20 iulie 2017, art. 5, 27, 33 CPC și i-a încălcat dreptul la apărare.

A menționat că cererea de chemare în judecată este susceptibilă de a fi examinată în ordine civilă.

La fel, a remarcat că a solicitat desfășurarea unei videoconferințe, potrivit prevederilor art. 213 alin. (3) CPC.

La 25 martie 2021, în adresa Administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Anatolii Jurcov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 112).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 martie 2021 împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anatolii Jurcov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolii Jurcov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Anatolii Jurcov urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolii Jurcov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic